

Ja znam ko sam
po zvonu
što sa zadužbina nemanjićkih peva,
po jasnosti njegova glasa, po tome što me od Studenice do Mileševa
pradedovi gledaju s ikonostasa
i što svaki u ruci drži hram.

Ja imam
svetitelja oca i deda,
imam svetitelja za kuma,
i na nebesima
sve Suhoj planini od gromada
preko Sitnice do Rasa i Huma
moja loza vlada.

Ja znam ko sam
i po mržnji besomučnoj
kojom me zlopakosni gone odvajkada,
znam po tome koliko sam Ugru
pred očima crn
i po tome koliki trn
u san Vizantiji moja moć zabada.

Ja znam ko sam
i po prijatelja svojih gospodstvu,
i po blagorodnosti njihova lika
i slavi im koplja i štita.
Sa svecima i kraljima ja sam u srodstvu,
o mom poreklu iz knjiga starostavnih
vladar na delemek dvoru
i letopisac u manastiru čita.